YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2000 *

Asiassa T-122/99,

The Procter & Gamble Company, kotipaikka Cincinnatti, Ohio (Yhdysvallat), edustajanaan asianajaja T. van Innis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto K. Manhaeve, 56—58 rue Charles Martel,

kantajana,

vastaan

Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), edustajanaan oikeudellisen osaston johtaja O. Montalto ja saman osaston oikeudellisten asiain ja riita-asiain yksikön virkamiehet E. Joly ja S. Laitinen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kol-

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

mannen valituslautakunnan 15.3.1999 tekemän päätöksen (asia R 74/1998-3) yhteisön tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta nro 230680, joka koskee saippuaa koskevan merkin kuvausta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. Potocki ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.5.1999 toimitetun kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.8.1999 toimitetun kantajan vastauksen,

ottaen huomioon 8.12.1999 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian käsittelyn vaiheet

1 Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä virasto) vastaanotti 16.4.1996 kantajan hakemuksen yhteisön tavaramerkiksi rekisteröitävästä kuviomerkistä.

2 Tuotteet, joita varten rekisteröintiä haettiin, ovat saippuoita, jotka kuuluvat luokkaan 3 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyn tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna, mukaisesti.

3 Tutkija ilmoitti 20.2.1997 kantajalle puhelimitse, että sen hakemuksessa ei ollut esitetty merkkiä, jonka rekisteröintiä haettiin. Virastoon 25.2.1997 saapuneessa kirjeessä kantaja lähetti jäljennöksen tästä merkistä, jota hän kuvaili 3D-kuviomerkiksi.

4 Tutkija ilmoitti kantajalle 20.2.1997 päivätyssä telekopiossa, että tavaramerkin rekisteröintiä koskevaksi hakemispäiväksi oli hyväksytty 16.4.1996.

5 Tutkija ilmoitti kantajalle 24.11.1997 päivätyssä kirjeessään, että tavaramerkkiä, jonka rekisteröintiä haettiin ja joka muodostui yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta, ei voitu rekisteröidä yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan perusteella.

6 Kantaja, jota kehotettiin esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa, ei vastannut tutkijan esittämiin väitteisiin.

7 Tutkija ilmoitti 18.3.1998 päivätyssä telekopiossa kantajalle päätöksestään, jolla kolmiulotteisen merkin rekisteröinti hylättiin edellä mainitun 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan perusteella.

8 Kantaja teki 15.5.1998 virastolle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisen valituksen tutkijan päätöksestä.

9 Valitusperusteet sisältävä kirjelmä toimitettiin 17.7.1998. Kantaja väitti siinä, että kolmiulotteinen muoto, jonka rekisteröintiä haettiin, oli erottamiskykyinen, sillä sen pituussuunnassa olevista lovista johtuva koveruus ei ollut markkinoinnissa tavanomainen. Kantaja korosti myös, että tämä muoto oli rekisteröity useissa jäsenvaltioissa ja että sen muissa maissa tekemät hakemukset oli hyväksytty ilman, että kantajan kilpailijat olisivat esittäneet väitteitä.

10 Tutkija teki valituksesta asetuksen N:o 40/94 60 artiklan mukaisen ennakkotarkastuksen.

11 Valitus siirrettiin 14.8.1998 valituslautakuntaan.

12 Valituslautakunnan esittelijä pyysi 22.1.1999 kantajaa kiinnittämään huomiota siihen, että merkin, jonka rekisteröintiä haettiin, kuvaus vastasi kolmiulotteista merkkiä, vaikka rekisteröintihakemuslomakkeessa esitettiin kuviomerkki. Kantajaa kehotettiin esittämään huomautuksensa tältä osin.

13 Kantaja myönsi 15.2.1999 päivätyssä telekopiossa, että hakemuksessa oli virhe ja täsmensi, että merkki, jonka rekisteröintiä haettiin, oli tosiasiassa kolmiulotteinen.

14 Valitus hylättiin 15.3.1999 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

15 Valituslautakunnan mukaan rekisteröintihakemuksessa ei ole nimenomaista mainintaa haetun merkin kolmiulotteisuudesta, kuten yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1) 3 säännön 4 kohdassa edellytetään. Koska tällainen muutos vaikuttaa asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla huomattavasti tavaramerkkiin, riidanalainen hakemus on jätettävä tutkimatta.

16 Valituslautakunnan mukaan hakemus on kolmen ehdottoman hylkäysperusteen perusteella joka tapauksessa hylättävä.

17 Ensiksikin muoto, jonka rekisteröintiä haettiin, ei ole asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä erottamiskykyinen. Tuotteen muodossa oleva ainoa ominaispiirre eli pituussuunnassa oleva lovi ei nimittäin ole riittävän selkeä, jotta kohtuullisen valveutunut ja huolellinen kuluttaja voisi tunnistaa tuotteen kantajalta peräisin olevaksi tuotteeksi.

18 Toiseksi koska merkki, jolle haetaan rekisteröintiä, muistuttaa saippuan normaalista käytöstä johtuvaa tuotteen tavanomaista muotoa, se muodostuu edellä mainitun 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta.

19 Kolmanneksi koska tuotteessa olevan loven tarkoituksena on sen mahdollistaminen, että tuotteesta voidaan pitää paremmin kiinni, muoto on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan mukaisesti teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämätön.

20 Valituslautakunta ei hyväksynyt kantajan perustelua, joka koski tavaramerkin rekisteröintiä muissa maissa, koska tällainen seikka ei sido virastoa.

Asianosaisten vaatimukset

21 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa viraston julkaisemaan yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 230680 sen jälkeen, kun asetuksen N:o 40/94 39 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kantajan toisen vaatimuksen tutkimatta

— hylkää kanteen sillä perusteella, että hakemuksen nro 230680 kohteena oleva tavaramerkki ei ole erottamiskykyinen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantaja peruutti istunnossa toisen vaatimuksensa.

Valituslautakunnan toimivallan puuttuminen

Asianosaisten vaatimukset ja niiden perustelut

24 Kantajan mukaan valituslautakunta ei ole toimivaltainen tutkimaan uudelleen rekisteröintihakemuksen jättämistä koskevia edellytyksiä eikä myöskään ottamaan viran puolesta huomioon rekisteröintiä koskevaa kahta ehdotonta hylkäysperustetta, jotka eivät olleet perusteena tutkijan päätöksessä, eli asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erottamiskyvyn puuttumista ja 7 artiklan e kohdan ii alakohdassa tarkoitettuja teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömiä ominaisuuksia.

25 Virasto katsoo, että valituslautakunta voi ratkaista asian viran puolesta huomioon otettavien tosiseikkojen ja erityisesti oikeudellisten seikkojen perusteella. Käsiteltävänä olevan kaltaisessa ex parte -menettelyssä virastolla on asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan perusteella toimivalta tutkia tosiseikat viran puolesta. Valituslautakunta ei voi jättää ottamatta huomioon sille esitettyjä perusteita vain sen vuoksi, että näitä perusteita ei ollut esitetty tutkijalle (asia T-163/98, The Procter & Gamble Company v. OHMI (Baby-Dry), tuomio 8.7.1999, 43 kohta, Kok. 1999, s. II-2383). Asetuksen N:o 40/94 61 artiklan 2 kohdan mukaan valituslautakunta ratkaisee valituksen tutkittuaan sen ja kehotettuaan asianosaisia niin usein kuin tarpeen esittämään huomautuksensa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Siltä osin kuin valituslautakuntaan tehdyllä valituksella pyrittiin kumoamaan tutkijan päätös olla rekisteröimättä tavaramerkkiä ehdottoman hylkäysperusteen

vuoksi, valituslautakunta asetettiin valituksen johdosta tutkijan asemaan sen tutkiessa rekisteröintihakemuksen hyväksyttävyyttä.

27 Valituslautakunnalla oli siten asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohdan perusteella toimivalta tutkia hakemus uudelleen kaikki asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa luetellut ehdottomat hylkäysperusteet huomioon ottaen ilman, että sen olisi pitänyt rajoittaa tutkintaansa tutkijan esittämiin perusteluihin (em. asia Baby-Dry, tuomion 43 kohta).

28 Tämän vuoksi valituslautakunta oli toimivaltainen tutkimaan rekisteröinnin esteenä olevat kaksi ehdotonta hylkäysperustetta, jotka koskivat muodon, jolle haetaan rekisteröintiä, erottamiskyvyn puuttumista ja teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömiä ominaisuuksia.

29 Sitä vastoin sen kantajan väitteen osalta, jonka mukaan valituslautakunta ei ollut toimivaltainen tutkimaan uudelleen rekisteröintihakemuksen jättämistä koskevia edellytyksiä, on todettava, että jos tutkija olisi alun perin jättänyt hakemuksen tutkimatta siinä olleen muotovirheen vuoksi, kantaja olisi voinut tehdä valituslautakuntaan valituksen tutkimatta jättämisestä tai osoittaa virastolle välittömästi uuden rekisteröintihakemuksen.

30 Koska valituslautakunta on ottanut viran puolesta myöhemmin huomioon muotovirheen, johon tutkija ei ollut vedonnut, valituslautakunta esti kantajaa tekemästä tätä valintaa ja etenkin vetoamasta toiseen vaatimukseensa, jonka

perusteella se olisi saanut aikaisemman hakemispäivän kuin se voisi saada riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen.

31 Lisäksi asetuksen N:o 40/94 130 artiklan mukaan valituslautakunnat ovat "toimivaltaisia ratkaisemaan tutkijoiden — — päätöksistä tehdyt valitukset". Asetuksen N:o 40/94 58 artiklan mukaan vain osapuoli, "jolle päätös on vastainen, voi hakea muutosta tähän päätökseen".

32 Käsiteltävänä olevassa asiassa valituslautakunta tutki tutkijan menettelyä koskevan muodollisen sääntöjenmukaisuuden, vaikka kantaja ei tätä valituksessaan vaatinut, eikä se olisi voinutkaan vaatia, sillä päätöstä, joka olisi ollut kantajalle vastainen, ei tältä osin ollut.

33 Koska valituslautakunta ei ratkaistessaan asian tältä osin ollut tutkinut sille tehtyä valitusta aineellisesti, ei voida tehokkaasti väittää, että sillä oli asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohdan perusteella samanlainen toimivalta kuin tutkijalla.

34 Edellä esitetystä johtuu, että kanneperuste on hyväksyttävä siltä osin kuin rekisteröintipyyntö on jätetty tutkimatta riidanalaisessa päätöksessä.

Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

35 Kantaja toteaa, että valituslautakunta ei kehottanut sitä esittämään huomautuksiaan rekisteröintihakemuksen jättämistä koskevista edellytyksistä eikä myöskään kahdesta uudesta hylkäysperusteesta.

36 Virasto toteaa ensinnäkin, että kantaja on voinut ottaa kantaa valituslautakunnan huomioon ottamiin hylkäysperusteisiin asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi.

37 Toiseksi virasto myöntää, että valituslautakunta ei ole muodollisesti kehottanut kantajaa ottamaan kantaa siihen, että muoto, jolle rekisteröintiä haettiin, ei ollut erottamiskykyinen. Tällä laiminlyönnillä ei kuitenkaan tässä tapauksessa ole loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia.

38 Viraston mukaan asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta merkistä muodostuvan tavaramerkin ja 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta muodostuvan tavaramerkin välillä on ilmeinen vastaavuus, sillä kummallakaan tällaisella tavaramerkillä ei ole erottamiskykyä. Kantaja on hyvin ymmärtänyt tämän sekä siinä vaiheessa kun tutkija tutki hakemuksen että valituslautakunnassa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Koska valituslautakunta ei ollut toimivaltainen ottamaan viran puolesta huomioon rekisteröintihakemuksessa olevaa muotovirhettä, ei ole syytä tarkistaa, laiminlöikö valituslautakunta kantajan kehottamisen esittämään huomautuksensa ainoastaan niiden kahden uuden ehdottoman hylkäysperusteen nojalla, jotka se otti huomioon.

40 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisesta säädetään asetuksen N:o 40/94 73 artiklassa, jonka mukaan viraston päätökset voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

41 Lisäksi asetuksen N:o 40/94 11. perustelukappaleessa täsmennetään, että virasto käyttää sille tällä asetuksella annettuja toimivaltuuksia "yhteisön oikeutta noudattaen".

42 Tältä osin on selvää, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön oikeudessa noudatettava yleinen periaate, jonka mukaan niiden, jotka ovat saaneet viranomaisilta sellaisen päätöksen, joka koskee tuntuvalla tavalla heidän etujaan, kuten esillä olevassa asiassa, on voitava esittää kantansa tarkoituksenmukaisella tavalla (asia 17/74, Transocean Marine Paint Association v. komissio, tuomio 23.10.1974, Kok. 1974, s. 1063, 15 kohta; Kok. Ep. II, s. 363).

43 On todettava, että kantajaa ei kehotettu esittämään asianmukaisella tavalla huomautuksiaan siitä valituslautakunnan viran puolesta soveltamasta hylkäysperusteesta, jonka mukaan muoto, jolle rekisteröintiä haettiin, ei ollut erottamiskykyinen. Tämä arviointi johtuu siitä, että toisin kuin virasto väittää, 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i ala-

kohdassa säädettyjä ehdottomia hylkäysperusteita ei niiden rinnastamiseksi voida pelkistää siihen seikkaan, että kummassakaan tapauksessa tavaramerkillä ei ole erottamiskykyä, koska näistä hylkäysperusteista on säädetty kahdessa eri säännöksessä.

44 Viraston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämistä perusteluista käy ilmi, että se katsoo itse, että merkki, jolle rekisteröintiä haettiin, ei ollut erottamiskykyinen, ilman että se arvioisi merkin muodostuvan yksinomaan tuotteen luonteenomaisesta muodosta.

45 Lisäksi merkit, jotka eivät ole erottamiskykyisiä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, voidaan 7 artiklan 3 kohdan perusteella rekisteröidä, jos ne ovat käytössä tulleet erottamiskykyisiksi, mikä ei tule kysymykseen 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen merkkien osalta, jotka muodostuvat yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta.

46 On selvää, että kantaja ei ole voinut esittää huomautuksiaan valituslautakunnan soveltamasta uudesta ehdottomasta hylkäysperusteesta, joka koski muotoa, joka on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan mukaisesti teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämätön.

47 Tästä johtuu, että valituslautakunta on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia, koska se ei antanut kantajalle tilaisuutta esittää huomautuksia niistä kahdesta uudesta ja ehdottomasta hylkäysperusteesta, jotka se otti huomioon viran puolesta.

48 Näin ollen tämä kanneperuste on hyväksyttävä.

Rekisteröintihakemuksen tutkimatta jättämisen perusteltavuus

49 Kuten edellä on todettu, koska valituslautakunta ei ole toimivaltainen ottamaan viran puolesta huomioon rekisteröintihakemuksessa olevaa muotovirhettä, ei ole syytä tutkia, onko valituslautakunta lisäksi soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 2 kohtaa, kuten kantaja väittää.

Valituslautakunnan huomioon ottamien, rekisteröinnin estävien kolmen ehdottoman hylkäysperusteen perusteltavuus

50 Koska riidanalaisella päätöksellä on loukattu puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta niiden kahden ehdottoman hylkäysperusteen osalta, jotka päätöksessä otettiin viran puolesta huomioon, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei ole tarpeen tutkia niiden perusteltavuutta.

51 Käsiteltävänä olevassa asiassa on siis tutkittava vain sen ehdottoman hylkäysperusteen perusteltavuus, jonka mukaan merkki, jolle haetaan rekisteröintiä, muodostuu 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan mukaisesti yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta.

52 Tältä osin kantaja väittää, että ei voida katsoa, että riidanalainen muoto muistuttaa saippuan tavanomaista muotoa. Lisäksi valituslautakunta tulkitsee laajasti

poikkeusta pääsääntöön, jonka mukaan tavaramerkki voi muodostua jostain muodosta.

53 Virasto myöntää, että 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ei selvästikään voida soveltaa siihen muotoon, jolle kantaja haki rekisteröintiä.

54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan mukaan merkkejä, jotka muodostuvat yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta, ei voida rekisteröidä.

55 Kuten virasto on perustellusti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa korostanut, riittää, kun todetaan, että riidanalainen muoto on pituussuunnassa kovera ja siinä on uria, jotka eivät johdu tavaran luonteenomaisesta muodosta. On selvää, että markkinoilla on toisen muotoisia saippuatankoja, joilla ei ole näitä ominaisuuksia.

56 Valituslautakunta on siis tehnyt oikeudellisen virheen ottaessaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan mukaisen ehdottoman hylkäysperusteen, jonka mukaan merkki muodostuu yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta.

57 Näin ollen tämä kanneperuste on hyväksyttävä.

Riidanalaisen muodon rekisteröiminen muissa jäsenvaltioissa

58 Kantaja toteaa, että riidanalainen muoto on rekisteröity saippuan tavaramerkiksi useissa jäsenvaltioissa sen jälkeen, kun kansalliset virastot olivat tutkineet tässä asiassa huomioon otetut ehdottomat hylkäysperusteet.

59 Virasto väittää, että tutkintaa koskevien ohjeiden (viraston virallinen lehti 1996, s. 1327) 8.1.4 kohdan mukaan valituslautakunta oli perustellusti todennut sen jälkeen, kun se oli tutkinut kansallisten rekisteröintien merkityksellisyyden asian kannalta, että nämä eivät sitoneet virastoa.

60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että asetuksen N:o 40/94 ensimmäisen perustelukappaleen mukaan yhteisön tavaramerkin "avulla on mahdollista tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko yhteisössä, rajoista huolimatta".

61 Aikaisemmin jäsenvaltioissa suoritetut rekisteröinnit ovat seikka, joka voidaan ainoastaan ottaa huomioon yhteisön tavaramerkkiä rekisteröitäessä ilman, että se olisi ratkaiseva.

62 Ottaen huomioon yhteisön tavaramerkin yhtenäisen luonteen periaate, johon asetuksen N:o 40/94 toisessa perustelukappaleessa viitataan, valituslautakunta ei ole tehnyt oikeudellista virhettä tämän kanneperusteen osalta.

63 Näin ollen tämä kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Johtopäätökset

64 Edellä esitetystä johtuu kokonaisuudessaan, että riidanalainen päätös on kumottava, siltä osin kuin valituslautakunta on ensinnäkin ylittänyt toimivaltansa todetessaan viran puolesta, että riidanalainen rekisteröintipyyntö on jätettävä tutkimatta, toiseksi koska se ei kehottanut kantajaa esittämään huomautuksia niistä kahdesta uudesta ja ehdottomasta hylkäysperusteesta, jotka se otti huomioon viran puolesta, ja kolmanneksi, koska se kieltäytyi rekisteröimästä merkkiä sillä perusteella, että se muodostui 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä yksinomaan tavaran luonteenomaisesta muodosta.

Oikeudenkäyntikulut

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska virasto on hävinnyt asian ja kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, virasto on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 15.3.1999 tekemä päätös (asia R 74/1998-3) kumotaan.**

2) **Virasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.**

Pirrung Potocki Meij

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä helmikuuta 2000.

H. Jung J. Pirrung

kirjaaja toisen jaoston puheenjohtaja